TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)
2005. gada 17. martā *

Satura rādītājs

I — Prāvas fakti ..... I - 2229

A — Līgums ..... I - 2229

1. Līguma priekšmets ..... I - 2229

2. Plānotā darbu norise ..... I - 2229

3. Kontrole, ko veic Komisija ..... I - 2229

4. Finanšu noteikumi ..... I - 2229

5. Atmaksāšana ..... I - 2229

6. Šķīrējklauzula ..... I - 2229

B — Līguma izpilde ..... I - 2229

C — Komisijas veiktie maksājumi un atmaksāšanas lūgums ..... I - 2229

D — Trīs atbildētāju likvidācija ..... I - 2229

1. *InterTeam* ..... I - 2229

2. *A-Consult* ..... I - 2229

3. *Ision* ..... I - 2229

II — Par Kopienu tiesu kompetenci ..... I - 2229

A — Atbilstošās tiesību normas ..... I - 2229

B — Šķīrējklauzulas piemērojamība ..... I - 2229

III — Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz trim atbildētājām, kuras tiek likvidētas vai ir jau likvidētas ..... I - 2229

A — Atbilstošās tiesību normas ..... I - 2229

1. Kopienu tiesības ..... I - 2229

2. Valsts tiesības ..... I - 2229

* Tiesvedības valoda — vācu.

B — Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz *InterTeam* ..... I - 2229

C — Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz *A-Consult* un *Ision* ..... I - 2229

D — Par Komisijas papildu prasījumiem ..... I - 2229

IV — Par prasības pamatotību, ciktāl tā attiecas uz *AMI Semiconductor, Intracom, Euram* un *Nordbank* ..... I - 2229

A — Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz līguma II pielikuma 23. panta 3. punktu. I - 2229

1. Par solidāro atbildību ..... I - 2229

2. Par finanšu atbalsta aprēķināšanu, kas Komisijai ir jāizmaksā ..... I - 2229

B — Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz BGB 812. pantu ..... I - 2229

V — Par *Intracom* pretprasību ..... I - 2229

Par tiesāšanās izdevumiem ..... I - 2229

Lieta C-294/02

par prasību atbilstoši EKL 238. pantam, ko 2002. gada 12. augustā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv G. Vilmss [*G. Wilms*], pārstāvis, kam palīdz R. Karpenšteins [*R. Karpenstein*], *Rechtsanwalt*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

AMI Semiconductor Belgium BVBA, iepriekš — *Alcatel Microelectronics NV*, Audenārde [*Audenarde*] (Beļģija), ko pārstāv M. Halvēgers [*M. Hallweger*] un R. Lucs [*R. Lutz*], *Rechtsanwälte*,

A-Consult EDV-Beratungsgesellschaft mbH **(kas ir likvidējama)**, Vīne (Austrija), ko pārstāv E. Rēlihs [*E. Roehlich*], *Rechtsanwalt*,

Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv advokāti M. Līnemeijers [*M. Lienemeyer*], U. Cinsmeistere [*U. Zinsmeister*] un D. Vālbrūks [*D. Waelbroeck*],

ISION Sales + Services GmbH & Co. KG **(kas ir likvidējama)**, Hamburga (Vācija), ko pārstāv H. Fialski [*H. Fialski*] un T. Delī [*T. Delhey*], *Rechtsanwälte*,

Euram-Kamino GmbH, Halbergmusa [*Hallbergmoos*] (Vācija), ko pārstāv M. Halvēgers un R. Lucs, *Rechtsanwälte*,

HSH Nordbank AG, iepriekš — *Landesbank Kiel Girozentrale*, Ķīle (Vācija), ko pārstāv B. Treibmana [*B. Treibmann*] un E. Mainke [*E. Meincke*], *Rechtsanwälte*,

***InterTeam GmbH* (kas ir likvidējama)**, Icehoe [*Itzehoe*] (Vācija), ko pārstāv M. Halvēgers un R. Lucs, *Rechtsanwälte*,

atbildētājas.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents),

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre M. F. Kontē [*M.-F. Contet*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 8. jūlijā,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 23. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu kā solidāri atbildīgām parādniecēm Beļģijas sabiedrībai *AMI Semiconductor Belgium BVBA*, iepriekš —

Alcatel Microelectronics NV (turpmāk tekstā — "*AMI Semiconductor*"), Austrijas sabiedrībai *A-Consult EDV-Beratungsgesellschaft mbH* (turpmāk tekstā — "*A-Consult*"), Grieķijas sabiedrībai *Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry* (turpmāk tekstā — "*Intracom*"), kā arī četrām Vācijas sabiedrībām — *ISION Sales & Services GmbH & Co. KG*, iepriekš — *AllCon Gesellschaft für Kommunikationstechnologie mbH* (turpmāk tekstā — "*Ision*"), *Euram-Kamino GmbH* (turpmāk tekstā — "*Euram*"), *HSH Nordbank AG*, iepriekš — *Landesbank Kiel Girozentrale* (turpmāk tekstā — "*Nordbank*"), un *InterTeam GmbH* (turpmāk tekstā — "*InterTeam*"), turpmāk tekstā — "atbildētājas", piespriest tām samaksāt Komisijai EUR 317 214, kam pieskaitīti procenti, lai atmaksātu avansa maksājumus, kurus Komisija samaksājusi, izpildot līgumu, kas tika noslēgts ar šīm sabiedrībām atbilstoši projektam *Esprit* Nr. 26927 (turpmāk tekstā — "projekts"), ar nosaukumu "*Electronic Commerce Fulfilment Service for the Electronics Industry (ECFS/E)*" [Elektroniskās tirdzniecības pasūtījumu izpildes dienests elektroniskajā rūpniecībā] (turpmāk tekstā — "līgums").

I — Prāvas fakti

A — *Līgums*

2 1998. gada 8. jūnijā Eiropas Kopiena, ko pārstāv Komisija, ar atbildētājām noslēdza līgumu par finanšu atbalstu, kurš atbildētājām piešķirts projekta īstenošanai.

3 Līgums tika sagatavots angļu valodā. Saskaņā ar tā 10. panta noteikumiem tam piemēro Vācijas tiesības.

4 Saskaņā ar līguma 1. panta 1. punktu — atbildētājam "līgums saistībā ar I pielikumā paredzētajiem darbiem attiecībā pret Komisiju bija jāizpilda kopīgi un solidāri, ievērojot 18 mēnešu termiņu".

5 Līguma 1. panta 2. punkts nosaka:

"*Force majeure* gadījumā (tai skaitā streika, lokauta un citos gadījumos, ko līgumslēdzējas puses parasti nevar kontrolēt) līgumslēdzējas puses pieliek pienācīgas pūles, lai sasniegtu projektā paredzētos rezultātus un izpildītu tās līgumslēdzējas puses pienākumus, kura nepilda saistības. Līgumslēdzējai pusei nav jāveic nekādi pasākumi tādos apstākļos, ko tā nevar pienācīgi kontrolēt, vai jāatmaksā summas, kas jāmaksā līgumslēdzējai pusei, kura nepilda saistības, ja vien tā pati nav veicinājusi saistību neizpildi. Par pasākumiem, kas veicami *force majeure* gadījumā, līgumslēdzējas puses savstarpēji vienojas."

1. Līguma priekšmets

6 Saskaņā ar līguma 1. panta 1. punktu tā priekšmets bija līguma I pielikumā paredzēto darbu izpilde.

7 Saskaņā ar projekta kopsavilkumu, kas iekļauts minētā pielikuma pirmajā daļā, tā mērķis bija ļaut elektroniskās rūpniecības uzņēmumiem bez starpniekiem savstarpēji

pārdot pusvadītāja sastāvdaļu krājumus un tādējādi samazināt darījumu izmaksas. Projekta īstenošana atviegloja šo situāciju:

— izmantojot pārmērīgo piedāvājumu, lai apmierinātu pieprasījumu pēc sastāvdaļām pasaules mērogā;

— atbalstot tirdzniecības procesu, kas saistīts ar uzsāktiem tirdzniecības darījumiem;

— īstenojot kravas pārvadājumus un sniedzot deklarācijas, kas vajadzīgas pirkuma-pārdevuma līgumu izpildei, un

— paplašinot elektronisko tirdzniecību, uzsākot tās izmantošanu arī elektronikas nozarē.

Saskaņā ar šo pašu kopsavilkumu šis projekts elektroniskās rūpniecības nozarē ļāva:

— paplašināt preču noieta tirgu un samazināt darbības izmaksas, ko sekmēja globālas informācijas apmaiņas tehnoloģiju izmantošana;

— elektronisko tirdzniecību izmantot pasaules ekonomikas mērogā, nepastāvot nekādām robežām.

Minētajā kopsavilkumā ir paredzēti šādi trīs galvenie mērķi:

— dažādu elektroniskajai rūpniecībai svarīgu pakalpojumu integrācija;

— tādu efektīvai biržas sistēmai piemērotu saskarņu ieviešana, ko paredzēts iekļaut nākotnes lietotāju un pakalpojumu sniedzēju informācijas tehnoloģiju profesionālajā vidē;

— elektroniskās tirdzniecības pieaugošas attīstības veicināšana elektroniskās rūpniecības nozarē, tai skaitā to līdzekļu attīstība, ar ko ir paredzēts norēķināties par sistēmas izmantošanu (*"bonus component"*), un to kvantitatīvo līdzekļu attīstība, ar ko paredzēts noteikt izmaksu/efektivitātes rādītāju uzlabošanos pēc projekta ieviešanas.

2. Plānotā darbu norise

8 Saskaņā ar līguma 2. panta 1. punktu projekta izpildes termiņš bija 18 mēneši, sākot no 1998. gada 1. maija, t.i., 1999. gada oktobra beigas.

9 No līguma I pielikuma otrās nodaļas 2. sadaļas 2. punkta izriet, ka plānotie darbi bija sagrupēti 8 darbu programmās (*workpackages*), kurās pavisam vajadzēja iekļaut 29 pakalpojumus (*deliverables*). Pirmā no šīm programmām paredzēja šādus pakalpojumus:

"Darba programma Nr. 1 — Atbilstošu tirdzniecības procedūru identificēšana"

Uzdevums Nr. 1.1 Tirdzniecības process lietotāja atrašanās vietā (0–2 mēneši)

Sastāvdaļu iegādāšanās process

Pārpalikušo sastāvdaļu kontrole un pārvietošana

Kvalitātes kontroles process (*ISO 9000* u.c.)

Citi piegādātāji

Izmantojamās maksāšanas metodes

Jaunas maksāšanas metodes

Uzdevums Nr. 1.2 Programmatūras saskarnes (0–2 mēneši)

Saskarnes ar tirdzniecības programmatūru, ko izmanto rūpnieciskie lietotāji

Programmatūras saskarnes — bankas

Programmatūras saskarnes — pārvadātāji

SAP īpašo parametru noteikšana (starpuzņēmumu saskarņu standarts)

Uzdevums Nr. 1.3 Informācijas tehnoloģiju vides novērtējums (0–2 mēneši)

Personālais dators, darbstacija, vietējais tīkls

Personālo datoru un tīkla izmantošanas sistēmas

Internet un *Intranets* piekļuve"

10 Līguma I pielikuma otrās nodaļas 2. sadaļas 2. punktā iekļautas arī tabulas, kurās ir noteiktas līgumslēdzēju pušu īpašās funkcijas dažādu darba programmu izpildei.

11 Pirmajā darba programmā atbilstoši tabulai, kas iekļauta līguma pielikuma 40. un 41. lappusē, funkciju sadalījums ir šāds:

Uzdevums	Līgumslēdzējas puses	Dalības veids
1.1	*AMI Semiconductor* *Intracom* *A-Consult*	Visu to lietotāja atrašanās vietā notiekošu tirdzniecības procesu definēšana, kas pakļauti kontrolei, pārdošanai, krājumiem un apgādei ar elektronisko materiālu
1.2	*Nordbank*	Visu to saskarņu definēšana, kas vajadzīgas naudas pārvedumu metodēm un kontu kontrolei
	[*Euram*]	To saskarņu definēšana, kas vajadzīgas transporta izmaksu noteikšanai, transporta pasūtījumu nodrošināšanai un šo pašu pasūtījumu uzraudzībai
	[*AMI Semiconductor*] *Intracom* *A-Consult*	Tabulu sagatavošana, iekļaujot sīkas ziņas par tirdzniecības programmatūrai vajadzīgām saskarnēm
1.3	*InterTeam*	Visu projekta dalībnieku informācijas tehnoloģiju vides, tai skaitā plaši izplatīto standartu, novērtēšana
		Neatkarīgs novērtējums jautājumā par to, vai izmantojamā arhitektūra atbilst augstākajiem standartiem
	[*Nordbank*]	Sadarbība ar *InterTeam*, veicot vietējās informācijas tehnoloģiju vides analīzi
	[*Euram*]	Sadarbība ar *InterTeam*, veicot vietējās informācijas tehnoloģiju vides analīzi
	[*AMI Semiconductor*] *Intracom* *A-Consult*	Sadarbība ar *InterTeam*, veicot vietējās informācijas tehnoloģiju vides analīzi

3. Kontrole, ko veic Komisija

12 Līguma II pielikuma 8. pantā bija paredzēta iespēja, ka Komisijai līguma pārvaldīšanā var palīdzēt eksperti. Šajā gadījumā konkrētajai iestādei bija jāveic atbilstoši pasākumi, lai garantētu, ka minētie eksperti neizpauž vai neizmanto tiem sniegto konfidenciālo informāciju. Ar šiem ekspertiem saistīta sīka informācija Komisijai iepriekš bija jāpaziņo līgumslēdzējām pusēm un bija attiecīgi jāņem vērā iebildumi, kurus izteikušas līgumslēdzējas puses un kas pamatoti ar leģitīmiem un ar tirdzniecību saistītiem iemesliem.

4. Finanšu noteikumi

13 No līguma 3. panta izriet, ka kopējās atmaksājamās projekta izmaksas bija ECU 1 080 000. Šajā pašā pantā ir paredzēts, ka Kopienai ir jāsedz līdz pat 50 % no šīm izmaksām, nepārsniedzot maksimālo summu ECU 540 000 apmērā. Izmaksu bāze, kas jāņem vērā, bija noteikta līguma I pielikumā, bet līguma II pielikuma 18.–20. pantā bija iekļauti precīzi kritēriji, kuri jāpiemēro, aprēķinot atmaksājamās izmaksas.

14 Līguma I pielikuma 6. lappusē iekļautajā veidlapā Nr. 1 kopējās atmaksājamās summas sadalījums starp atbildētājām bija šāds:

— *InterTeam*: ECU 153 500;

— *Ision*: ECU 70 000;

— *Euram*: ECU 40 000;

— *Nordbank*: ECU 10 000;

— *AMI Semiconductor*: ECU 97 000;

— *Intracom*: ECU 68 000;

— *A-Consult*: ECU 101 500.

15 Līguma I pielikuma 56. un 57. lappusē iekļautajā veidlapā Nr. 5.3 ir precizēts katras līgumslēdzējas puses darbs, kas izteikts cilvēkmēnešos un kas tai jāveic, izpildot katru pakalpojumu.

16 Saskaņā ar līguma 4. pantu Komisijai savs finansiālais atbalsts sabiedrībām bija jāsniedz šādi:

— avansa maksājums ECU 270 000 apmērā, kas jāpārskaita divu mēnešu laikā pēc tam, kad līgumu ir parakstījusi pēdējā līgumslēdzēja puse;

— periodiskie pārskaitījumi, kas jāveic divu mēnešu termiņā pēc tam, kad ir apstiprināti dažādi periodiskie ziņojumi par darbu izpildes gaitu un atbilstošo izmaksu saraksti, avansa maksājumam un periodiskajiem maksājumiem kopumā nepārsniedzot ECU 486 000;

— kopējā izmaksājamā finansiālā atbalsta atlikusī daļa (garantijas nauda ECU 54 000 apmērā), kas jāizmaksā divu mēnešu termiņā, skaitot no pēdējā ziņojuma, dokumenta vai citu projektā paredzēto pakalpojumu un galīgā darbu izpildes posma izmaksu saraksta apstiprināšanas.

17 Līguma II pielikuma 23. panta 2. punktā ir paredzēts, ka visi Komisijas veiktie maksājumi bija jāuzskata par avansa maksājumiem līdz brīdim, kad tika apstiprināti attiecīgie pakalpojumi vai, ja šāda apstiprināšana nenotika, līdz brīdim, kad tika apstiprināts galīgais ziņojums.

5. Atmaksāšana

18 Saskaņā ar līguma II pielikuma 23. panta 3. punktu līgumslēdzējas puses apņēmās nekavējoties Komisijai atmaksāt finansiālā atbalsta starpību gadījumā, ja kopējais finansiālais atbalsts, kas Komisijai ir jāsniedz projektam, būtu mazāks par tās veikto pārskaitījumu kopējo summu.

19 Minētā II pielikuma 5. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļā ir paredzēta iespēja, ka Komisija nekavējoties un rakstveidā var lauzt līgumu, ja Komisija ir pieprasījusi veikt darbības, ar kuru palīdzību paredzēts saprātīgā termiņā, kas nevarētu būt īsāks par mēnesi un kas norādīts rakstveidā, novērst līguma neizpildi, un ja šīs darbības nav atbilstoši veiktas.

20 Līguma II pielikuma 5. panta 4. punktā ir paredzēts, ka līguma laušanas gadījumā Kopiena piedalās vienīgi to izmaksu segšanā, kas saistītas ar projektā paredzētajiem pakalpojumiem, kurus ir pieņēmusi Komisija, kā arī citu atbilstošu un pieņemamu izmaksu segšanā, tostarp finansiāla rakstura saistību izpildē.

21 Šī pati norma paredz, ka gadījumā, ja līgums tiek lauzts, atbilstoši līguma II pielikuma 5. panta 3. punkta a) apakšpunktam, visām atmaksājamām summām, iesniedzot rakstisku lūgumu, attiecībā uz laika periodu, kas pagājis no līdzekļu saņemšanas līdz to atmaksāšanai, var pievienot procentus, kuri ir jāaprēķina saskaņā ar likmi, kas ir par 2 % augstāka nekā tā, kuru Eiropas Monetārais institūts piemēro darbībām, kas tiek veiktas, izmantojot ECU.

6. Šķīrējklauzula

22 Līguma II pielikuma 7. pantā ir iekļauta šķīrējklauzula, kas ir formulēta šādi:

"Tikai Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa un — apelācijas gadījumā — Eiropas Kopienu Tiesa ir kompetenta izskatīt strīdus starp Komisiju un līgumslēdzējām pusēm par šī līguma spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju."

B — *Līguma izpilde*

23 Projekta *ECFS/E* īstenošana tika uzsākta 1998. gada maijā.

24 1998. gada 15. decembrī līgumslēdzējas puses iesniedza Komisijai ziņojumu, kas attiecās uz sešu mēnešu periodu un kurā bija aprakstīti sasniegtie mērķi. Šajā ziņojumā līgumslēdzējas puses paziņoja, ka pilnībā ir sniegušas dažādus pakalpojumus, kas paredzēti darba programmās Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3.

25 Lai pārbaudītu līgumslēdzēju pušu ziņojumos izklāstītos rezultātus, Komisija izteica priekšlikumu izveidot kontroles grupu (*Review Team*). Saņemot informāciju par Komisijas ieteiktajiem ekspertiem un jo īpaši to *curriculum vitae*, *InterTeam*, 1999. gada 8. aprīlī nosūtot elektroniskā pasta vēstuli, deva savu piekrišanu divu kandidātu — Gidas [*Guida*] un Uzunisa [*Ouzounis*] — iecelšanai.

26 1999. gada 11. jūnija sanāksmē, kurā piedalījās līgumslēdzējas puses un Komisija, kontroles grupa sniedza savu pirmo pārbaudes ziņojumu. Šajā ziņojumā tā norādīja uz būtiskiem trūkumiem projekta izpildē. Pamatojoties uz šiem secinājumiem, minētā grupa paziņoja, ka projekts tiek apturēts līdz 1999. gada 1. jūlijam, un uzaicināja atbildētājas sniegt tai visu vajadzīgo informāciju, kas pierāda, ka tās ir novērsušas pārbaudes ziņojumā norādītos izpildes trūkumus.

27 1999. gada 18. jūnija vēstulē Komisija apkopoja 1999. gada 11. jūnija sanāksmē pieņemtos lēmumus. Tā arī saskaņā ar līguma II pielikuma 5. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļu atbildētājām noteica papildu termiņu un draudēja lauzt līgumu. Nosūtot vēstules 1999. gada 29. jūnijā un 14. jūlijā, šī iestāde atkārtoti apstrīdēja to, ka līgumslēdzējas puses būtu izpildījušas savas līgumsaistības, un pieprasīja, lai tās viena mēneša laikā novērstu darbu neizpildi, kā arī konstatētos trūkumus.

28 1999. gada jūlija sākumā atbildētājas iesniedza Komisijai ziņojumu, kas attiecās uz divpadsmit mēnešu periodu un kurā bija izklāstīti sasniegtie mērķi. Saskaņā ar šo ziņojumu tās projektu bija izpildījušas atbilstoši līgumam.

29 1999. gada 5. jūlijā kontroles grupa iesniedza otru pārbaudes ziņojumu, kurā bija ņemta vērā informācija, kas iekļauta ziņojumā par divpadsmit mēnešos sasniegto progresu, un citi līgumslēdzēju pušu iesniegtie papildu dokumenti. Šajā ziņojumā

tika būtiski kritizēti visi pakalpojumi kopumā. Daļa no šiem pakalpojumiem tomēr tika pieņemta, lai gan tie tika uzskatīti par zemas kvalitātes.

30 Neraugoties uz to, ka 1999. gada 8. septembra sanāksmē atbildētājas no jauna izklāstīja pilnīgi visus sasniegtos mērķus, kontroles grupa neatteicās no sava secinājuma.

31 1999. gada 21. decembrī nosūtot vēstuli *InterTeam*, Komisija paziņoja, ka lauž līgumu ar atpakaļejošu spēku, [sākot] no 1999. gada 8. septembra.

C — *Komisijas veiktie maksājumi un atmaksāšanas lūgums*

32 Stājoties spēkā Padomes 1997. gada 17. jūnija Regulai (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz euro ieviešanu (OV L 162, 1. lpp.), atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam visas norādes uz ECU tikai aizstātas ar norādēm uz EUR, ievērojot kursu — viens EUR pret vienu ECU.

33 Atbilstoši līguma noteikumiem Komisija atbildētājām pārskaitīja šādas summas:

— EUR 270 000 — 1998. gada 8. jūnijā;

— EUR 191 394 — 1999. gada 6. maijā attiecībā uz periodu no 1998. gada 1. maija līdz 31. oktobrim.

Tādējādi kopējā avansa maksājumu summa sasniedz EUR 461 394.

34 1999. gada 21. decembrī Komisija atbildētājām nosūtīja vēstuli, pieprasot atmaksāt EUR 317 214, kas atbilst starpībai starp EUR 461 394 — summu, kura faktiski tika izmaksāta,– un EUR 144 180 — summu, kas atbilstoši aprēķiniem ir finansiālais atbalsts, kurš tai bija jāizmaksā.

35 Atbilstoši tabulai, kas iekļauta prasības pieteikumā, šīs summas, kuras izteiktas EUR, saskaņā ar Komisijas norādījumiem starp atbildētājām tiek sadalītas šādi:

	A	B	C	D
InterTeam	153 500	300 934	29 491,36	271 443
A-Consult	101 500	61 823	40 960,23	20 862
[*AMI Semiconductor*]	97 000	26 743	26 214,55	529
Ision	70 000	39 926	31 129,77	8 797
[*Euram*]	40 000	21 606	0	21 606
Intracom	68 000	10 362	16 384,09	(6 022)
[*Nordbank*]	10 000	0	0	0
	540 000	461 394	144 180	323 237

A = maksimālais atbalsts atbilstoši līgumam,
B = faktiski pārskaitītā summa,
C = apstiprinātais atbalsts,
D = atmaksājamā summa (B – C)

D — *Trīs atbildētāju likvidācija*

1. *InterTeam*

36 1999. gada 22. decembrī *InterTeam* dalībnieku kopsapulce nolēma likvidēt sabiedrību. 2001. gada 17. jūlijā *InterTeam* iesniedza savu bilanci, kas sagatavota 1999. gada 31. decembrī un kas saskaņā ar tās norādījumiem atbilda likvidācijas bilancei. Šī bilance liecināja par DEM 695 605,33 (proti, EUR 355 657,35) deficītu, ko nevarēja segt no attiecīgiem šīs sabiedrības līdzekļiem. 2001. gada 8. novembrī *InterTeam* tika izslēgta no komercreģistra.

2. *A-Consult*

37 2002. gada 10. jūlijā pret *A-Consult* tiesā tika uzsākta tiesvedība par maksātnespējas atzīšanu un tiesa iecēla pašreizējo likvidatoru Rēlihu par šīs sabiedrības administratoru tiesā.

38 *A-Consult* vēlāk atsauca maksātnespējas pieteikumu, jo atbilstoši Austrijas tiesību aktu noteikumiem par maksātnespēju maksātnespējas procedūra jau bija izbeigta un 2002. gada 25. jūlijā bija uzsākta "tiesvedība par maksātnespējas atzīšanu" (*"Anschlußkonkursverfahren"*).

3. *Ision*

39 2002. gada 19. jūlijā tika uzsākta maksātnespējas procedūra par *Ision* aktīviem, un tiesa par šīs sabiedrības administratoru iecēla Fialski.

II — Par Kopienu tiesu kompetenci

A — *Atbilstošās tiesību normas*

40 Saskaņā ar EKL 238. panta noteikumiem:

"Tiesas kompetencē ir sniegt spriedumus [lemt] saskaņā ar visām šķīrējklauzulām, kas ietvertas publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, kurus noslēgusi Kopiena vai kuri noslēgti tās vārdā."

41 EKL 225. panta 1. punkts pēc Nicas Līguma pieņemšanas nosaka:

"Pirmās instances tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt pirmajā instancē lietas, kas minētas 230., 232., 235., 236. un 238. pantā, izņemot tiesas palātām nodotās lietas un lietas, kuras saskaņā ar Statūtiem ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Statūtos var paredzēt, ka Pirmās instances tiesas jurisdikcijā ir arī citu kategoriju lietas.

Par lēmumiem, ko Pirmās instances tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, apelāciju Tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem un saskaņā ar Statūtos paredzētiem nosacījumiem un ierobežojumiem."

42 Tiesas Statūtu 51. pants versijā, kas bija spēkā līdz 2004. gada 31. maijam, pirms stājās spēkā Padomes 2004. gada 26. aprīļa Lēmums 2004/407/EK, *Euratom*, ar ko groza Tiesas Statūtu 51. un 54. pantu (OV L 132, 5. lpp.), noteica:

"Atkāpjoties no noteikuma, kas iekļauts EK līguma 225. panta 1. punktā [..], Tiesas jurisdikcijā ir lietas, ko ierosina dalībvalstis, Kopienu iestādes un Eiropas Centrālā banka."

B — *Šķīrējklauzulas piemērojamība*

43 Līguma II pielikuma 7. pantā paredzētā šķīrējklauzula, kuras noteikumi ir izklāstīti šī sprieduma 22. punktā, atbilstoši tās formulējumam paredz, ka tikai Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas kompetencē ir pirmajā instancē izlemt visas lietas, kas var rasties saistībā ar līgumu.

44 Nevar tomēr apšaubīt to, ka Pirmās instances tiesas un Tiesas kompetenču sadales sistēma, kas paredzēta EK līgumā, kā arī šim Līgumam pievienotajos Tiesas Statūtos, prasības pieteikuma iesniegšanas dienā neparedzēja iespēju, ka Pirmās instances tiesa var izskatīt prasības, kuras ir iesniegusi Kopienu iestāde, kā tas ir šajā gadījumā.

45 Šī iemesla dēļ pēc tam, kad prasības pieteikums sākotnēji bija iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā, tas atbilstoši Tiesas Statūtu 54. pantam tika nodots Tiesas kancelejai.

46 Lai arī lietas dalībnieces nav apstrīdējušas Kopienu tiesu kompetenci, šīm tiesām, kā jau to secinājumu 53. punktā pamatoti ir norādījusi ģenerāladvokāte, pēc savas ierosmes ir jāpārbauda šķīrējklauzulas piemērojamība.

47 Tādējādi jautājums ir par to, vai Pirmās instances tiesas norādīšana šķīrējklauzulā var radīt Kopienu tiesām kompetenci saskaņā ar EKL 238. pantu, kas kompetenci piešķir tieši "Tiesai".

48 Uz uzdoto jautājumu ir jāatbild apstiprinoši šādu iemeslu dēļ.

49 Kā to secinājumu 59. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, no Līgumā izmantotās frāzes "Tiesa" izriet, ka ar to nav domāta jebkura Kopienu tiesa, bet gan Kopienu iestāde, kurā ietilpst Tiesa un Pirmās instances tiesa. Tādējādi EKL 238. pantā iekļautā norāde uz "Tiesu" ir jāsaprot kā norāde uz šo iestādi, un tieši uz šo pēdējo minēto iestādi ir jāatsaucas līgumā, lai kompetenci varētu piešķirt kādai no Kopienu tiesām.

50 Līgumā nav paredzēts neviens īpašs formulējums, kas ir izmantojams šķīrējklauzulā. Šajos apstākļos jebkurš formulējums, kas norāda, ka lietas dalībniecēm ir nodoms

nenodot to iespējamos strīdus izskatīšanai valsts tiesām, lai tos nodotu Kopienu tiesām, ir jāuzskata par pietiekamu, lai radītu [šo] pēdējo kompetenci saskaņā ar EKL 238. pantu.

51 Tā kā [šķīrējklauzulā] ir norādīta Pirmās instances tiesa, šis kritērijs ir skaidri izpildīts, un šķīrējklauzula nav jāinterpretē, ņemot vērā līgumam piemērojamo likumu.

52 Tas, ka lietas dalībnieces kļūdaini ir centušās noskaidrot, kura tieši tiesa ir domāta ar iestādi "Tiesa", kam vajadzēja uzņemties risināt to strīdus, un ka šķīrējklauzula tādējādi daļēji nav spēkā, nerada šķēršļus skaidri izteiktam lietas dalībnieču nodomam izvairīties savus iespējamos strīdus nodot izskatīšanai valsts tiesām, lai tādējādi tie tiktu nodoti Kopienu tiesām.

53 Tādējādi Tiesas kompetencē ir lemt par Komisijas iesniegto prasību, kā arī par *Intracom* iesniegto pretprasību.

III — Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz trim atbildētājām, kuras tiek likvidētas vai ir jau likvidētas

54 Trīs no atbildētājām, proti, *InterTeam*, *A-Consult* un *Ision*, apstrīd prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz šīm sabiedrībām, galvenokārt pamatojoties uz to, ka prasības iesniegšanas dienā tās atradās dažādās maksātnespējas procedūras stadijās.

A — *Atbilstošās tiesību normas*

1. Kopienu tiesības

55 Padomes 2000. gada 29. maija Regulā (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.), kas tika pieņemta saskaņā ar EKL 61. panta c) punktu un EKL 67. panta 1. punktu, paredz šādus apsvērumus:

"2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos efektīvi, un ir jāpieņem šī regula, lai sasniegtu mērķi, kas ietilpst tiesiskās sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts Līguma 65. pantā.

3) Uzņēmumi arvien vairāk veic pārrobežu darbības, un tāpēc tās arvien vairāk regulē Kopienas tiesību akti. Šādu uzņēmumu maksātnespēja ietekmē arī pareizu iekšējā tirgus darbību, un ir vajadzīgs Kopienas akts, kas prasa saskaņot pasākumus, kurus veic attiecībā uz maksātnespējīga parādnieka aktīviem.

4) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no personu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu (labvēlīgākās tiesas piekritības izvēle).

[..]

8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu būtu ietverti Kopienas tiesību aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs."

56 Šajā pašā regulā ir iekļauti šādi noteikumi:

"*3. pants*

Starptautiskā piekritība

1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

[..]

4. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk "procedūras sākšanas valsts".

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

[..].

16. pants

Princips, [kas attiecas uz maksātnespējas procedūras atzīšanu]

1. Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.

Šo noteikumu piemēro arī, ja, ņemot vērā viņa statusu, maksātnespējas procedūras pret parādnieku nevar ierosināt citās dalībvalstīs.

2. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras atzīšana pieļauj sākt 3. panta 2. punktā minēto procedūru citas dalībvalsts tiesā. [..]

17. pants

Atzīšanas sekas

1. Nolēmumam, ar ko sāk 3. panta 1. punktā minēto procedūru bez turpmākām formalitātēm, ir tādas pašas sekas visās citās dalībvalstīs kā saskaņā ar tiesību aktiem procedūras sākšanas valstī, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi un ciktāl šajā citā dalībvalstī nav sākta 3. panta 2. punktā minētā procedūra.

2. Šīs regulas 3. panta 2. punktā minētās procedūras sekas nedrīkst apstrīdēt citās dalībvalstīs. Visi kreditora tiesību ierobežojumi, jo īpaši maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, rada ietekmi aktīviem, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tikai tiem kreditoriem, kuri ir devuši savu piekrišanu.

[..]

40. pants

Pienākums informēt kreditorus

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir sākta maksātnespējas procedūra, šīs valsts tiesa, kurai ir piekritība, vai tās ieceltais likvidators nekavējoties informē zināmos kreditorus, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.

2. Minētā informācija, ko sniedz ar individuālu paziņojumu, cita starpā ietver termiņus, līgumsodus, kas noteikti attiecībā uz šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas ir pilnvarota pieņemt prasījumu un citus noteiktos pasākumus. Šādā paziņojumā arī jānorāda, vai kreditoriem, kuru prasījumi ir prioritāri vai nodrošināti ar lietu tiesībām, ir jāiesniedz prasījumi."

2. Valsts tiesības

57 Vācijas tiesībās maksātnespējas procedūras uzsākšanai pret sabiedrību ir šādas sekas:

— atbilstoši 1994. gada 5. oktobra *Insolvenzordnung* (Vācijas likums par maksātnespēju, *BGBl. 1994 I*, 2866. lpp., turpmāk tekstā — *InsO*) 80. pantam versijā, kas ir piemērojama prāvā, sabiedrības manta ir jāpārvalda administratoram. Šī situācija ietver tiesības celt prasību un aizstāvēties tiesā, kas nozīmē, ka tiesu iestādes paziņojums par prasības pieteikumu pret sabiedrību, ir jādara zināma nevis sabiedrībai, bet gan administratoram;

— piemērojot *InsO* 87. pantu, kreditori var izvirzīt savus parāda prasījumus pret sabiedrību tikai atbilstoši noteikumiem par maksātnespējas procedūru. Tādējādi *InsO* 174. panta un turpmāko pantu noteikumi aizstāj likumā paredzētos tiesību aizsardzības līdzekļus, ko reglamentē civilprocesa normas, un procesi, kuri tieši uzsākti pret sabiedrību vai administratoru, nav pieļaujami.

58 Austrijas tiesībās *Konkursordnung* (Austrijas likums par maksātnespēju, *RGBl.* Nr. 337/1914, versijā, kas ir piemērojama prāvā, turpmāk tekstā — "*KO*") 6. panta 1. punkts aizliedz pēc tam, kad ir uzsākta maksātnespējas procedūra, uzsākt, kā arī turpināt jebkuras prāvas, kurās ir paredzēts pieteikt savas tiesības uz mantu, kas veido maksātnespējīgās sabiedrības masu.

B — *Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz InterTeam*

59 *AMI Semiconductor, Euram* un *InterTeam* apgalvo, ka prasība, ciktāl tā attiecas uz *InterTeam*, nav pieņemama, jo 2001. gada 8. novembrī, t.i., deviņus mēnešus pirms tam, kad Komisija iesniedza prasības pieteikumu, šī sabiedrība tika izslēgta no komercreģistra, un ka tādējādi tā šajā dienā bija zaudējusi savu tiesībspēju.

60 Kā ģeneraladvokāte to ir norādījusi secinājumu 67. punktā, prasība pret sabiedrību ir nepieņemama tad, ja tās iesniegšanas dienā šai sabiedrībai nebija ne tiesībspējas, ne procesuālās rīcībspējas. Šajā sakarā ir jāpiemēro likums [tiesību akts], kas reglamentē konkrētās sabiedrības izveidošanu, proti, šajā gadījumā — Vācijas likums [tiesību akts] (skat. 1988. gada 27. septembra spriedumu lietā 81/87 *Daily Mail and General Trust, Recueil*, 5483. lpp., 19. punkts, un 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-208/00 *Überseering, Recueil*, I-9919. lpp., 81. punkts).

61 Vācijas tiesībās neapšaubāmi sabiedrība ar ierobežotu atbildību ("*GmbH*"), piemēram, *InterTeam*, zaudē procesuālo rīcībspēju, ja tās darbība tiek izbeigta, kā rezultātā tā tiek izslēgta no komercreģistra pēc tam, kad ir pierādīts, ka tai nav mantas. Izslēgšana liek pieņemt, ka sabiedrībai nav mantas.

62 Lai gan principā šo pieņēmumu būtu iespējams atspēkot, kā rezultātā no reģistra izslēgtā sabiedrība atgūtu procesuālo rīcībspēju, pretēji tam, ko uzsver Komisija, nepietiek vien apstiprināt, ka izslēgtās sabiedrības rīcībā vēl joprojām ir aktīvi. Komisijai būtu jāsniedz faktiski pierādījumi savu apgalvojumu pamatojumam, norādot, piemēram, pēc tās domām pastāvošos aktīvus un precizējot vismaz to aptuveno vērtību un tiesisko pamatu, kā arī attiecīgā gadījumā — konkrēto parādnieku.

63 Ja šādi norādījumi netiek nodrošināti, prasība ir jāatzīst par nepieņemamu tiktāl, ciktāl tā vērsta pret *InterTeam*.

C — *Par prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz A-Consult un Ision*

64 Prasības pieteikuma iesniegšanas dienā saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem pret šīm divām sabiedrībām tika uzsāktas maksātnespējas procedūras.

65 Ir zināms, ka, piemērojot attiecīgos valsts noteikumus, proti, *KO* 6. pantu attiecībā uz *A-Consult* un *InsO* 87. pantu attiecībā uz *Ision*, prasība, ko iesniegusi Komisija, šajos apstākļos būtu jāatzīst par nepieņemamu, ja to celtu pret šīm sabiedrībām valsts tiesās.

66 EKL 238. pants kopā ar šķīrējklauzulu principā piešķir Kopienu tiesām kompetenci risināt starp lietas dalībniekiem radušos strīdus.

67 Tomēr jautājums ir par to, kādā veidā šī kompetence ir jāizmanto attiecībā uz lietas dalībnieku, pret kuru ir uzsākta maksātnespējas procedūra. Šis jautājums ir jānovērtē saistībā ar procesuālajām tiesībām, kas ir piemērojamas Tiesā.

68 Tā kā ne Tiesas Statūtos, ne tās Reglamentā nav īpašu noteikumu par tādu prasību izskatīšanu, kas ir iesniegtas pret lietas dalībniekiem, attiecībā uz kuriem ir uzsākta maksātnespējas procedūra, piemērojamās normas ir jānoskaidro, ņemot vērā dalībvalstu procesuālo tiesību kopējos principus šajā jautājumā.

69 Šajā sakarā šķiet, ka saskaņā ar lielāko daļu dalībvalstu procesuālo tiesību kreditors nevar pret personu, attiecībā uz kuru ir uzsākta maksātnespējas procedūra, parāda prasījumus izvirzīt atsevišķi, bet gan tikai ievērojot attiecīgos procedūras noteikumus, un ka šo normu neievērošanas gadījumā prasība ir nepieņemama. Minētajām valstīm turklāt ir pienākums savstarpēji ņemt vērā kādā no šīm valstīm uzsāktās procedūras. Tas izriet no Regulas Nr. 1346/2000, kuras 4. panta 2. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts, ka maksātnespējas procedūras ietekmi uz atsevišķām tiesvedībām reglamentē tās valsts likums, kurā šī procedūra ir uzsākta, šajā gadījumā — Austrijas un Vācijas likums. Turklāt saskaņā ar tās pašas regulas 16. un 17. pantu maksātnespējas procedūras uzsākšana kādā dalībvalstī tiek atzīta visās pārējās dalībvalstīs un rada tajās sekas, ko paredz tās valsts likums, kurā procedūra ir uzsākta.

70 Kā jau ģenerāladvokāte to ir norādījusi secinājumu 84. un 85. punktā, Regulas Nr. 1346/2000 noteikumu mērķis, kā tas izriet it īpaši no tās otrā, trešā, ceturtā un astotā apsvēruma, ir saglabāt maksātnespējas procedūru efektivitāti un labu koordināciju Eiropas Savienībā un tādējādi garantēt pieejamo aktīvu vienlīdzīgu sadali starp visiem kreditoriem. Kopienu iestādes gūtu nepamatotas priekšrocības salīdzinājumā ar pārējiem kreditoriem, ja tām tiktu dota iespēja izvirzīt parādu prasījumus tiesvedībās, kas ierosinātas Kopienu tiesās, ja jebkāda tiesvedība valstu tiesās nebūtu iespējama.

71 Komisija turklāt nepamatoti cenšas atsaukties uz Regulas Nr. 1346/2000 40. pantu, pamatojoties uz divarpus mēnešu ilgu laika posmu, kas pagājis no maksātnespējas

procedūras uzsākšanas dienas — 2002. gada 10. jūlija — līdz tās paziņošanai 2002. gada 23. septembrī, lai šajā gadījumā iebilstu pret šīs regulas piemērošanu. Pirmkārt, saskaņā ar minētās regulas 17. panta 1. punktu maksātnespējas procedūras uzsākšana rada sekas citās dalībvalstīs, un tajā nav noteikts, ka būtu jāsniedz kāds paziņojums saskaņā ar tās pašas regulas 40. pantu. Otrkārt, pat ja Komisijai sniegto paziņojumu varētu uzskatīt par novēlotu, Regula Nr. 1346/2000 neparedz, ka šāda kavēšanās jebkādā veidā ietekmē procedūras atzīšanu pārējās dalībvalstīs, ja ir nodrošinātas iespējamās tiesības uz visu to zaudējumu atlīdzību, kas radušies šā novēlotā paziņojuma rezultātā.

72 Attiecībā uz šiem apsvērumiem ir jāatzīst, ka Komisijas prasības pieteikumā formulētā prasība ir nepieņemama tiktāl, ciktāl tā iesniegta pret *A-Consult* un *Ision*.

D — *Par Komisijas papildu prasījumiem*

73 Tiesas sēdē Komisija pakārtoti iesniedza papildu prasījumus, kas vērsti uz to, lai prasību, ciktāl tā attiecas uz *A-Consult* un *Ision*, uzskatītu par tādu, kurā ir lūgts konstatēt, ka šie parādi ir pamatoti, lai pēc tam par tiem varētu izvirzīt prasījumus valstī notiekošajās maksātnespējas procedūrās.

74 Šie papildu prasījumi ir acīmredzami nepieņemami.

75 Pirmkārt, tie ir pretrunā Reglamenta 38. panta noteikumiem. Saskaņā ar šī panta noteikumiem lietas dalībniekiem ir pienākums prasības pieteikumā norādīt strīda priekšmetu. Pat ja Reglamenta 42. pants ļauj ar zināmiem nosacījumiem iesniegt jaunus pamatus, lietas dalībnieks tiesvedības laikā nevar grozīt strīda priekšmetu (skat. 1979. gada 25. septembra spriedumu lietā 232/78 Komisija/Francija, *Recueil*, 2729. lpp., 3. punkts, un 1979. gada 18. oktobra spriedumu lietā 125/78 *GEMA*/Komisija, *Recueil*, 3173. lpp., 26. punkts). Jaunus prasījumus, kas pirmoreiz iesniegti tiesas sēdē, nevar pieņemt, lai atbildētājām faktiski neliegtu iespēju sagatavot savu atbildi un tādējādi nepārkāptu tiesības uz aizstāvību.

76 Otrkārt, šie prasījumi bija ārpus Kopienu tiesu kompetences, kas tām piešķirta saskaņā ar piemērojamo šķīrējklauzulu, jo tā šo kompetenci ierobežo, attiecinot to tikai uz "strīdiem starp Komisiju un līgumslēdzējām pusēm", bet prasībā konstatēt kādu noteiktu faktu saistībā ar maksātnespējas procedūru ir iesaistīti arī citi lietas dalībnieki, proti, pārējie maksātnespējīgā uzņēmuma kreditori. Šajā sakarā var uzsvērt, ka Komisija nav uzsākusi nevienu procedūru, lai šos lietas dalībniekus iesaistītu šajā prāvā.

77 Visbeidzot, arī šī sprieduma 68.–70. punktā izklāstītie apsvērumi ir piemērojami Komisijas papildu prasījumiem, kas šī iemesla dēļ ir jāatzīst par nepieņemamiem.

78 Tādējādi arī Komisijas papildu prasījumi ir jānoraida kā nepieņemami.

IV — Par prasības pamatotību, ciktāl tā attiecas uz *AMI Semiconductor, Intracom, Euram* un *Nordbank*

79 Komisija atsaucas uz diviem juridiskiem pamatiem, lai pamatotu prasījumus veikt maksājumus, kas iesniegti pret atbildētājām. Pirmkārt, tā pamatojas uz līgumiskām tiesībām uz atmaksu, kas izriet no līguma II pielikuma 23. panta 3. punkta. Otrkārt, Komisija atsaucas uz atbildētāju nepamatotu iedzīvošanos *Bürgerliches Gesetzbuch* (Vācijas Civilkodekss, turpmāk tekstā — "*BGB*") 812. panta nozīmē, kas paredz, ka "tam, kurš trešās personas darbības rezultātā vai jebkādā citā veidā kaut ko iegūst uz trešās personas rēķina bez juridiska pamatojuma, ir pienākums to atdot atpakaļ".

A — *Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz līguma II pielikuma 23. panta 3. punktu*

80 Līguma II pielikuma 23. panta 3. punkts paredz — gadījumā, ja maksājumi, kas veikti atbilstoši projektam, pārsniedz kopējo finansiālo atbalstu, kas ir jāsniedz Komisijai, līgumslēdzējām pusēm ir pienākums nekavējoties atmaksāt starpību starp šiem maksājumiem un konkrēto atbalstu.

81 Attiecībā uz šī noteikuma piemērošanu šajā gadījumā pastāv divi jautājumi. Pirmkārt, ir jānoskaidro, vai minētajā noteikumā paredzētais atmaksāšanas pienākums ir solidārs pienākums, vai arī tieši pretēji — atmaksu var prasīt tikai no tām līgumslēdzējām pusēm, kas faktiski ir saņēmušas Komisijas līdzekļus. Otrkārt, ir jānoskaidro, kā aprēķināt kopējo finansiālo atbalstu, kas Komisijai ir jāizmaksā.

1. Par solidāro atbildību

82 Jēdziens "līgumslēdzējas puses" līguma otrajā lappusē ir definēts tādējādi, ka ar to saprot visas septiņas atbildētājas, kas ir noslēgušas līgumu ar Komisiju. Tomēr par to, kādas tieši sekas ir tam, ka Līguma II pielikuma 23. panta 3. punktā ir izmantots šis jēdziens, ir izraisījis plašas lietas dalībnieku diskusijas.

83 Komisija uzskata, ka minētā jēdziena izmantošana norāda uz to, ka šajā noteikumā paredzētais atmaksāšanas pienākums attiecas uz visām līgumslēdzējām kopumā, nevis tikai uz tām, kas saņēmušas konkrētos avansa maksājumus. Komisija tādējādi varētu vērsties ar saviem prasījumiem pret katru no līgumslēdzējām pusēm, pieprasot atmaksāt pilnīgi visus avansa maksājumus.

84 Atbildētājas tieši pretēji uzsver, ka solidāra atbildība neizriet no tā vien, ka līgumā ir izmantots jēdziens "līgumslēdzējas puses", un ka tad, ja lietas dalībniecēm būtu bijis nodoms paredzēt tādu atbildību, tas iepriekš būtu bijis jāizskaidro. Atbildētājas turklāt norāda, ka līguma II pielikuma 23. panta 3. punktā iekļautais pienākums, ņemot vērā šī noteikuma precīzu formulējumu, ir tāds "atmaksāšanas" pienākums, kas saskaņā tieši ar šo jēdziena definīciju ļāva domāt, ka summu, ko lūdz atmaksāt, iepriekš saņēmusi tā lietas dalībniece, kurai tā tiek pieprasīta.

85 Tā kā šis 23. panta 3. punkts pats par sevi šajā sakarā nebija pietiekami skaidrs, tas ir jāinterpretē, ņemot vērā citus līguma noteikumus, it īpaši līguma 1. pantu.

86 Sākotnēji šķiet, ka minētais 1. panta 1. punkts lietas dalībniecēm uzliek "kopīgu un solidāru" ("jointly and severally") pienākumu izpildīt līgumu "saistībā ar I pielikumā paredzētajiem darbiem". Šis pienākums, kas jebkurā gadījumā saskaņā ar šā noteikuma formulējumu attiecas tikai uz darbu izpildi, nevis uz avansa maksājumu atmaksāšanu, ir stingri ierobežots tā paša panta 2. punktā.

87 Tādējādi līguma 1. panta 2. punkta otrais teikums atceļ jebkādu solidāru atbildību attiecībā uz avansa maksājumu atmaksāšanu, paredzot, ka līgumslēdzējai pusei "nav [..] jāatmaksā summas, kas ir jāatmaksā līgumslēdzējai pusei, kura nepilda saistības, ja vien tā pati nav veicinājusi šo saistību neizpildi".

88 No iepriekš izklāstītā izriet, ka līguma II pielikuma 23. panta 3. punkts, kas ir interpretēts, ņemot vērā šī līguma 1. panta 2. punktu, līgumslēdzējai pusei uzliek pienākumu atmaksāt tikai tos avansa maksājumus, ko tā faktiski ir saņēmusi, ja vien nav pierādīts, ka šī pati līgumslēdzēja puse ir veicinājusi saistību neizpildi, kā rezultātā Komisijai ir radušās tiesības uz citai līgumslēdzējai pusei izmaksātu avansa maksājumu atmaksāšanu. Pienākums pierādīt to, ka līgumslēdzēja puse ir veicinājusi šādu saistību neizpildi, noteikti ir Komisijai kā prasītājai, kura atsaucas uz šo saistību neizpildi.

89 Komisija nav pierādījusi, ka *AMI Semiconductor*, *Euram*, *Intracom* vai *Nordbank* jebkādā veidā būtu veicinājušas citas līgumslēdzējas puses saistību neizpildi, kā rezultātā minētajai iestādei būtu radušās tiesības uz šīs citas līgumslēdzējas puses saņemto avansa maksājumu atmaksāšanu. Kā jau ģenerāladvokāte to ir norādījusi secinājumu 145. punktā, šajā gadījumā nepietiek ar vispārējiem apgalvojumiem par to, ka atbildētājas nav pietiekami sadarbojušās vai ka tās nav izpildījušas pienākumu informēt Komisiju, pat ja tie daļēji ir balstīti uz pārbaudes ziņojumiem.

90 Tādējādi ir jāatzīst, ka nevienai atbildētājai saskaņā ar līguma II pielikuma 23. panta 3. punktu nav jāatmaksā summas, kas pārsniedz tās, kuras atbildētāja pati ir saņēmusi.

2. Par finanšu atbalsta aprēķināšanu, kas Komisijai ir jāizmaksā

91 Līguma II pielikuma 23. panta 3. punkts tiesībām uz atmaksu izvirza nosacījumu, ka kopējam finansiālajam atbalstam, kas Komisijai ir jāizmaksā saskaņā ar projektu, ir jābūt mazākam par jau samaksātu avansa maksājumu summu. Izdarot šādu pieņēmumu, katrai atbildētājai ir jāatmaksā starpība starp avansa maksājumu, ko tā ir saņēmusi, un to izmaksu kompensāciju, uz kuru tai ir tiesības.

92 Savā prasības pieteikumā Komisija, kā tas norādīts šī sprieduma 35. punktā iekļautajā tabulā, sadalīja summas, kas pēc tās uzskatiem katrai atbildētājai atsevišķi bija jāatmaksā, ja netiek ņemta vērā solidārā atbildība. Minētās summas tika aprēķinātas, no summas, ko katra līgumslēdzēja puse ir saņēmusi no Komisijas, atņemot summas, kuras ir saistītas ar pakalpojumiem, ko pēdējā minētā ir apstiprinājusi, ciktāl konkrētā līgumslēdzēja puse ir līdzdarbojusies atbilstoši līguma I pielikumā paredzētajam darbu sadalījumam.

93 Ņemot vērā to, ka Komisija atzina, ka *Nordbank* nebija saņēmusi nevienu pārskaitījumu un ka *Intracom* ir saņēmusi summu, kas mazāka par to, uz kuru tai bija tiesības, Komisija nevar no šīm divām atbildētājām prasīt nekādu atmaksu.

94 Skaidrs ir tas, ka *AMI Semiconductor* pavisam saņēma EUR 26 743 un ka Komisija pieņēma darbus par summu, kas nepārsniedza EUR 26 214,55. Tādējādi maksimālā summa, kas šai sabiedrībai ir jāatmaksā, ir EUR 528,45. Skaidrs ir arī tas, ka *Euram* saņēma EUR 21 606 un ka neviens no tās sniegtajiem pakalpojumiem netika pieņemts.

95 Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti pret šīm divām atbildētājām, Komisijai nav tiesību atteikties apstiprināt pakalpojumus vai izmaksu sarakstus, sīki nepamatojot minēto pakalpojumu nepiemēroto raksturu. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, līguma īpašais raksturs, ņemot vērā faktu, ka tas ir tāds līgums, kura mērķis ir pārskaitīt subsīdijas, bet kas neietver reālu kompensāciju minētajai iestādei, nepiešķir Komisijai rīcības brīvību varu šo pakalpojumu apstiprināšanai. Kā jau ģenerāladvokāte to pamatoti norādījusi secinājumu 167. līdz 171. punktā, lai Komisijai varētu piešķirt tik lielas pilnvaras pieņemt vienpusēju lēmumu, līgumā šajā sakarā vajadzēja iekļaut atbilstošus noteikumus.

96 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisijas atteikums apstiprināt pakalpojumus, kas bija jāsniedz *AMI Semiconductor* un *Euram*, ir attaisnots. Kā jau ģenerāladvokāte to norādījusi secinājumu 161. punktā, prāva pēc būtības attiecas uz pakalpojumiem Nr. 1.1 (Pilnīgs lietotāja noteiktu sistēmas funkciju un projekta specifikāciju kopums [*Complete set of user-defined system functions and design specifications*]), Nr. 1.2 (Pilnīgs tādu nākotnes programmatūras saskarņu projekta specifikāciju kopums, kas iekļaujas šo organizāciju tirdzniecības programmatūras vidē [*Complete set of design specifications for future software interfaces to integrate with the commercial software environment of these organisations*]) un Nr. 1.3 (Pilnīgs nākotnes darījumu partnera informācijas tehnoloģiju vides apraksts [*Full description of future business partner's IT environment*]), un nav pieņemti vienīgi šie trīs pakalpojumi, ko sniegusi *AMI Semiconductor* vai *Euram*.

97 Komisija šo pakalpojumu noraidījumu pilnībā balstījusi uz ziņojumiem, kuros kontroles grupa ir izdarījusi secinājumus, ka tie ir noraidāmi. Attiecībā uz pierādījuma spēku, kas piemīt šiem ziņojumiem, uzreiz ir jānoraida Komisijas arguments, ka šie ziņojumi bija saistoši atbildētājām. Lai gan atbildētājas apstiprināja divu minētās iestādes piedāvāto kandidātu izvēli, ne līguma II pielikuma 8. pants vai kāds cits līguma noteikums, ne arī kādi apstākļi starp tām notikušajā saziņā neliecina par to, ka līgumslēdzējām pusēm būtu saistoši šīs grupas sagatavotie ziņojumi. Šāds saistošs spēks būtu acīmredzami pretējs nostājai, ko šajā jautājumā pauda Komisija, kura tiesas sēdē apgalvoja, ka tā varēja šos ziņojumus neievērot, ja vēlējās.

98 Otrajā kontroles ziņojumā kontroles grupa secināja, ka attiecīgie pakalpojumi ir jānoraida. Ziņojumā bija norādīts, ka pakalpojums Nr. 1.1 ir ļoti nepilnīgs un nepietiekami sīki izstrādāts. Tajā arī tika atzīts, ka pakalpojums Nr. 1.2 un pakalpojums Nr. 1.3 nepastāv tāpēc, ka minētajai grupai iesniegtie dokumenti, atbilstoši to nosaukumiem, bija tikai "kopsavilkumi", nevis pilni dokumenti.

99 Šajos ziņojumos ir dažas neizskaidrotas pretrunas. Piemēram, attiecībā uz pakalpojumu Nr. 1.1 kontroles grupa kritizē to, ka finanšu nozares vai loģistikas nozares uzņēmumi, kaut arī tie ir pārstāvēti atbildētāju izveidotajā konsorcijā, nav piedalījušies šī pakalpojuma īstenošanā. Tomēr no līguma I pielikuma skaidri izriet, ka *Nordbank* vai *Euram* piedalīšanās minētajā pakalpojumā nebija paredzēta līgumā. Acīmredzot, kontroles grupa, novērtējot sniegto pakalpojumu atbilstību, šajā sakarā nav ņēmusi vērā līgumā paredzētos kritērijus, bet gan nepamatoti piemērojusi savus attiecīgos kritērijus.

100 Attiecībā uz pakalpojumu Nr. 1.3 Komisija tiesas sēdē norādīja, ka atbildētājas par to iesniegušas tikai vienu lappusi garu aprakstu, kas ir pretrunā tam, ko līgumā paredzēts veikt attiecībā uz šo pakalpojumu. Pirmajā mirklī nākas konstatēt pārsteidzošu atšķirību starp līguma I pielikuma 57. lappusē paredzētajiem četriem ar pusi cilvēkmēnešiem, kas noteikti šim pakalpojumam, un iesniegtā ziņojuma īsumu.

Tomēr ziņojuma īsums ne vienmēr nozīmē to, ka tas nav kvalitatīvs vai ka tas neatbilst līguma noteikumiem, kas ir vienīgie kritēriji, kuri ir jāņem vērā šajā gadījumā. Ja Komisijai bija šaubas par iesniegtajām izmaksām, kas radušās saistībā ar pakalpojumu, tai vajadzēja apstrīdēt izmaksu sarakstus, ņemot vērā līguma I pielikuma 18.–20. pantā izklāstītos kritērijus, nevis noraidīt pakalpojumu.

101 Lai varētu pamatot pakalpojuma noraidījumu, Komisijai ir īpaši jānorāda tie pakalpojuma aspekti, ko tā cenšas kritizēt, precizējot iemeslus, kuru dēļ, viņasprāt, tas neatbilst līguma noteikumiem. Šajā gadījumā ne kontroles ziņojumi, ne Komisijas prasības pieteikums šajā sakarā nav pietiekami skaidrs.

102 Tādējādi ir jānoraida Komisijas izvirzītie pamati, kas attiecas uz tiesībām uz atmaksu, kuras pamatotas ar līguma II pielikuma 23. panta 3. punkta noteikumiem. Jānoraida arī prasījums par procentiem, kas balstīts uz tā paša pielikuma 5. panta 4. punktu.

B — *Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz BGB 812. pantu*

103 Kā jau ģenerāladvokāte to pamatoti norādījusi secinājumu 185. punktā, lūgums atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas, kas balstīts uz nepamatotu iedzīvošanos atbilstoši *BGB* 812. pantam, ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kuru dēļ tika noraidīts lūgums par atmaksu, kas balstīts uz līgumu. Tā kā nav iesniegti pierādījumi, ka saņemtie maksājumi pārsniedz parādus līgumslēdzējām pusēm, Komisija nav pierādījusi, ka pastāv nepamatota iedzīvošanās.

104 Tādējādi Komisijas iesniegtā prasība ir jānoraida pilnībā.

V — Par *Intracom* pretprasību

105 Savā pretprasībā *Intracom* norāda, ka tai ir tiesības uz to, lai Komisija uzņēmumam samaksātu EUR 6022. Šī summa atbilst starpībai starp EUR 10 362 avansa maksājumu, ko *InterTeam* faktiski ir pārskaitījusi *Intracom*, un daļu no izmaksām par pieņemtiem pakalpojumiem, ko segusi *Intracom*, kas atbilstoši Komisijas aprēķinam ir EUR 16 384,09.

106 *Intracom* uzsver, ka Komisija "nepamatoti iedzīvojusies", bet neprecizē šī lūguma juridisko pamatojumu.

107 Skaidrs ir tas, ka Komisija, veicot maksājumus *InterTeam*, atbildētājām pārskaitījusi pietiekamus līdzekļus, lai segtu EUR 6022, kas izmaksājami *Intracom*. Līgumam izbeidzoties, *InterTeam* bija pārskaitīti EUR 300 934, bet šī summa netika pārskaitīta citām atbildētājām. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar līguma I pielikuma 6. lappusē iekļautajā veidlapā norādītajiem skaitļiem *Interteam* atbilstoši līgumam bija tiesības pašai saņemt maksājumus, kas nepārsniedz EUR 153 500, minētā sabiedrība uz pārējo līgumslēdzēju pušu rēķina turēja summu, kas sasniedz vismaz EUR 147 434.

108 Šajos apstākļos Komisija nav nepamatoti iedzīvojusies. Tādējādi *Intracom* pretprasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

109 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Intracom SA Hellenic Telecommunications& Electronic Industry* pretprasību noraidīt;

3) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]